

БЪЛИ ПЧЕЛИ

Духнаха, повѣха
Вѣтроветѣ зли,
Отъ небе слетѣха
Сребърни пчели.

Бѣли тѣ се виятъ,
Спускатъ се безъ шумъ,
Скоро ще покриятъ
И поле, и друмъ . . .

По безлистни клони
Кацатъ тѣ едвамъ,
Бързо ги подгони
Вѣтъръ и отъ тамъ.

И напраздно дирятъ
Пжпки или цвѣтъ:
Нийде не намиратъ
Сладостния медъ.

Хвърка отдалече
Тѣхни пчеленъ рой,
Чакъ отъ рая вѣченъ.
Гостъ ни иде той . . .

Но повѣватъ ядно
Вѣтроветѣ зли,
Гинатъ безпощадно
Бѣлитѣ пчели. —

Мрътви и саминки
Тѣ лежатъ безъ гласъ:
Не пчели — снѣжинки
Падатъ къмто насъ!

Емануилъ п. Димитровъ.